

skyld helt enig med hr. Arne Melchior i de betragtninger, der er fremkommet.

Lad os se på de beløb, vi står og taler om her. Det er jo pebernødder i forhold til, hvad hele statsmaskineriet har af penge, og når man ser, hvordan regeringen, når den får nogle gode ideer, i løbet af nattens mulm og mørke kan finde millioner både her og der, virker det lidt uforståeligt, at man har en så negativ holdning i sagen her. Vi er i Dansk Folkeparti helhjertet med, fordi vi synes, at ud over at se lidt fremad bør man også i sit liv se noget tilbage, også på dem, der reddede en masse kastanjer ud af ilden for os i sin tid.

Jeg synes, det virker helt uforståeligt, og jeg kan egentlig godt slutte op bag det, der er sagt af specielt den sidste ordfører. Der holdes vistnok et ugentligt ministermøde, og man har vel lov til, selv om man bare er menig minister, at få ordet, så jeg synes, de to regeringsmedlemmer, der sidder her, skulle sige et par alvorlige ord om, hvad der er sket her i Folketinget i dag. Selv om det er de mindre partier, der har fremsat forslaget, er det jo ikke sikkert, at alt det, de store partier siger, er den endegyldige sandhed.

Det ville være glimrende, hvis man kunne få en tilbagemelding, som kunne gøre de partier, der har fremsat forslaget, glade og tilfredse, og jeg tror også, det ville være noget, der betød meget for dem, der skal modtage hædersgaven.

Jeg vil også gentage, hvad der tidligere er sagt: Det virker lidt uforståeligt, at man ikke regulerer sådanne beløb i takt med alt det andet, man regulerer. Det svarer nogenlunde til, at man låste folkepensionen eller ministerpensioner, som også blev nævnt, og andre ting fast på det nuværende beløb resten af folks levetid. Det kunne man ikke drømme om at gøre, så jeg er sikker på, at hvis de to ministre har kuglepennen i hånden, fatter de den og forelægger sagen for regeringen.

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil da gerne takke for den forholdsvis korte debat, som jo i nogen udstrækning er en gentagelse af tidligere debatter, i hvert fald for nogle af synspunkternes vedkommende. Jeg må også sige, at jeg er forundret over, at man ikke fra ministerens og regeringens side slår til, når man faktisk har en mulighed for at løse det problem.

For Enhedslisten og for andre, som det også blev nævnt af bl.a. hr. Arne Melchior, er det ikke et spørgsmål om, hvorvidt man betaler mere eller mindre. Det er en æressag, det er en

æressag, som det danske samfund har til en gruppe ældre mennesker. Selvfølgelig kan man godt sige, at vi kan ikke betale det, de gjorde, med et bestemt beløb; men det, vi har påpeget igen og igen, er lige præcis den halvering, som er sket af beløbet. Det er et uheldigt tegn, et uheldigt signal, som vi vil gøre vores til at prøve at imødegå, og vi synes, det ville være vigtigt, hvis Folketingets partier i fællesskab var i stand til sammen at sende et signal om, at der ikke findes noget, der hedder halveret hæder – der findes kun den fulde ære, den fulde hæder for det, man gjorde i sin tid.

Man kunne også formulere det sådan, at det i virkeligheden handler om, at vi formulerer en anstændighedspræmis – at den hæder, vi lægger i det, er en anstændighedens pris, om man vil. Det er en pris for at vise anstændighed i bestemte situationer, hvor det fordrede meget at kunne stå fast. Det synes jeg også man kan lægge i det, og derfor undrer det mig, at regeringen ikke benytter lejligheden til at slå til.

Jeg vil gerne henholde mig til det, som blev sagt sidste gang, og som også har været nævnt af hr. Arne Melchior – faktisk kunne jeg have lyst til at gøre hr. Melchiors tale til min, for jeg mener, jeg er enig i det, han sagde – det blev formuleret ganske præcist formuleret fra konservativ side, at man sådan set godt ville være med til at forhøje den, og hr. Erik Larsen sagde det samme: Man ville sådan set godt være med til det, hvis det var sådan, at forslaget kom fra regeringen. Det må altså undre, at man har en så slap politisk holdning til det spørgsmål, at ens stemme, ens holdning er afhængig af, at den siddende regering, som man i øvrigt bekæmper på alle andre punkter, skal komme med udspillet. Det undrer sådan set en lille smule.

Man kan sige, at sidste gang var resultatet af vores bestræbelser trods alt – det har været oppe et par gange før, og jeg indrømmer gerne, at nogle måske synes, det er træls, at vi gentager det – at regeringen forsøgte at købe sig aflad ved at forhøje beløbet en lille smule. Desværre må vi sige, at det er altså ikke det, der skal til. Man er nødt til at gå den fulde vej og forhøje beløbet, så det svarer til den værdi, det havde, da man indførte det i 1945.

Hvis vi ser på de enkelte ordføreres indlæg, henviste mange af dem til det, de har sagt tidligere, og det har jo været en afvisning. Men jeg vil benytte lejligheden til i hvert fald at takke både medforslagsstillerne og de ordførere, som